

REISVERSLAG PAUL HENDRIKS

Kort reisverslag van mijn werkbezoek in Kameroen.

Ik was uitgenodigd door Ben en Marcelle Zwinkels om eens een kijkje te komen nemen in Bamenda waar zij een Guest House runnen en in Belo waar zij een Trekkers Camp exploiteren. In 2008 had ik ooit hun reisbureau "Kameroen Reizen" vertegenwoordigd op een Holiday Fair in Gambia terwijl ik nog niet in Kameroen was geweest. Ik moest het toen hebben van mijn fantasie en van Ben zijn verhalen. In de afgelopen jaren hebben we samen veel gesproken over het opzetten van een reisorganisatie en alles wat er mee samenhangt.

Dat ik nog niet eerder er toe was gekomen naar Kameroen te gaan, had te maken met een paar van mijn vooroordelen over Afrika: Het zal er wel te heet zijn daar op de evenaar en ik zal geconfronteerd worden met veel armoede. Ook is een vliegticket behoorlijk aan de prijs en toen ik het boek Congo van David van Reybrouck gelezen had en de vele negatieve berichtgeving uit die hoek, was mijn lust voor Afrika eigenlijk geheel vervlogen. Maar Ben bleef aanhouden dat ik een keer met hem mee zou reizen. Ik ging overstag en zo stonden we op 16 februari met 8 grote koffers op Schiphol en vlogen we richting Kameroen n.l. naar Douala.

Landing wordt ingezet op Douala D. pier mooi plasticbomen en bladeren De bagage rolband

Op weer online.nl had ik al gezien dat het in Douala 34°C was en er enige regen viel. Dit laatste bleek ongewoon want de kleine regentijd zou pas eind maart plaatsvinden.

De aankomsthal van Douala is, zoals ik hoopte, een mengelmoes van reizigers, een beetje chaos en veel zweet. Het is een hoog betonnen gebouw waar niks vanzelfsprekend is. Ik voelde mij direct thuis.

Er staan veel dragers klaar om je te helpen. De stad een beetje door het weer aangetast.

Vorbij de douane stond een heel leger enthousiaste Kameroenezen klaar om ons te helpen dragen, klaar om onze koffers uit onze handen te rukken. Ben, die hier al 30 jaar komt, wist het allemaal te omzeilen. Ik sloop in zijn kielzog achter hem aan.

Beneden in de parking stond de chauffeur van Reef Hout, een zakenrelatie van Ben, op ons te wachten en hij bracht ons naar het Guest House van Reef Hout zagerij.

Hier zijn we aangekomen in de cirkel. Op de zagerij van Reef sliepen we. Om 7 uur gewekt door het zingen van de zagen.

Ik had mijn eerste ontmoeting met het verkeer en de rijstijl van de Kameroenezen. Het is vergelijkbaar met de rijstijl van de Egyptenaren in Cairo. Gas geven, doorduwen, nog een beetje doorduwen, toch maar remmen, toch maar niet, dan snel er tussendoor. Veelvuldig de claxon gebruiken zodat de medeweggebruiker weet dat je gehaast bent. Lukt het niet dan geef je de ander voorrang. Zo is het leven.

Na een ontbijt met Frans stokbrood en jam hebben we de 4x4drive Toyota Hilux van Ben geladen met de 8 koffers. Deze wagen/bak was hier geparkeerd bij Reef. Douala maakt bij daglicht niet echt een indruk op me. Op Google Maps had ik al gekeken hoelang het zou zijn van Douala naar Bangem, namelijk 4 uur. Scheen vanmorgen de zon nog, nu was het behoorlijk bewolkt en drukkend. In de auto met airco merk je daar trouwens niks van.

Wat wil ik laten zien?

Kameroen wordt ook wel Afrika in miniatuur genoemd, ik wil jullie aan de hand van foto's en kleine bijschriftjes laten zien wat er allemaal op de m2 is te zien en te beleven. Dat is heel veel want in Kameroen worden al je zintuigen aangesproken. Neem je er even de tijd voor?

We nemen de afslag naar het noorden:

Er staan weinig aanwijsborden Dit is de 4x4 Toyota Hillux van Zwinkels Tour. Aan de wegen wordt gewerkt

Kruispunt Carre Four Douala + taxis Vracht (dieren en fruit) en veel mensen Motor taxi met 6 passagiers

ANWB wegen wacht Verkoop aan de auto deur Kleine zelfstandige Van de weg af gezien

Transport naar de firma Reef Prima openbaar vervoer Controle voor elk dorp of stadje

Van alles is te koop langs de weg Bijvoorbeeld een dieselmotor Motortaxi's zwermen als bijen om je heen

De zoetste van de hele wereld Cacao voor de chocolade Bananen en een vat palmolie (niks te zwaar)

Na 6 uur rijden vanuit Douala bereiken we Bangem

De asfalt weg gaat over in a track na 45 min. komen we bij hotel Prestige Omringd door boerderijtjes

Op reis naar Bangem de streek waar Ben al sinds 1975 komt en iedereen goed kent. We worden daar feestelijk ontvangen en er volgt een hele ceremonie in de Zwinkels Hall. Er wordt gedanst en gezongen en ellenlange toespraken gehouden. Dit gebeurt regelmatig als Ben hier langs komt.

We worden in traditionele kleding gehesen, een rok, wit overhemd met een schaatspet. De foto's zijn gelukkig verloren gegaan. Op al die toespraken volgt natuurlijk een respons van Ben.

Ben als motivator

Ben begint eerst met veel complimenten maar heeft een duidelijke boodschap: de Zwinkels Hall is aan het verloederen, de stoelen uit Naaldwijk liggen op een hoop in de hoek en de studenten laten met Kerstmis niets van zich horen aan hun donateurs in Holland. Geen goede zaak vindt Ben. Hij verwacht dat alle studenten aan de Hollandse donateurs laten weten hoe hun leven vergaat en hoe hun cijferlijst is. Ben duldt geen luie en gemakzuchtige studenten. Voor hen geen subsidie! Is dat begrepen?

Ben met een Chief uit Bangem Studenten zonder subsidie Studenten met! De nieuwe generatie !

De andere morgen gaan we 400 mtr hogerop met onze auto vol met gemotiveerde studenten, we gaan naar de Twin Crater Lakes en naar de bergen waar het Fulani volk verblijft.

Heerlijke locale gerechten. Geit of kip! Het huis van Ben's vriend, David was ooit Aanwijsbord naar de Twin Crater Lakes

Director of the Credit Union Bank

Voordat we hoger de bergen ingaan bezoeken we nog een oude vriend, David, die ook echt oud is. Ook hier staat de gehele dag in huis de televisie aan met veel Gospel songs en toespraken. Ze houden van veel toespraken. Iedereen die wat van betekenis is wordt genoemd en naar voren geroepen. Dat vraagt erg veel geduld.

We komen hoog boven de boomgrens (1800 mtr.) en treffen enkele Fulani herders.

Hier hoog in de bergen komen we bij de kratermeren. 1800 mtr hoog. Twin Crater lakes.

Sommige studenten die met ons meereden kwamen voor het eerst in dit buitengebied, maar 15 km verderop, verder was het niet! Voor hen hun eerste grote reis. We hadden veel plezier!

Good looking Boys Good lookig Girls

We vervolgen onze weg naar het noordwesten en komen weer van alles tegen:

Vee transport maar 1 koe tegelijk Houtbewerking en handicraft De jasmijneur van koffiebloesem

Koffiebonen die rijpen Koffieoogst en het drogen Klaar om naar Zaandam te sturen

Theeplantages: Oog verblindend mooi. Wij hoeven alleen heet water te maken Wij willen thuis wel de pluk van 6 uur

We gaan ook een taalgrens over van het Franse- naar het Engelse gedeelte, dat betekent onder meer...

Van knapperig Frans stokbrood Naar klef zoet witbrood "Engels". En ze willen zich afscheiden!.

En alleen zuiver Engels a.u.b. Paul Biya President (fr.) Engels deel is vrolijker en actiever

Rond 16.00 uur wordt het extra druk op de straat want dan gaan de scholen uit. Er komt dan een Tsunami aan jeugd de straat op. 50% is jonger dan 35 jaar.

Dan betreft de lucht ineens en er breekt een hels kabaal los. Het begint te hagelen, in 30 jaar niet voorgekomen.

Iedereen is verbaasd. Dat witte goedje. Met een kwartiertje was het weer voorbij.

We rijden hier bijna op de 2000 mtr hoogte en als we de pas over zijn dalen we af naar Bamenda.

Tot ver in de stad hebben mensen tuintjes rond hun huis Er is vrijwel geen hoogbouw in Bamenda

Bamenda kent een hoge stad namelijk: Bamenda Up Station waar de welgestelde mensen wonen in mooie villa's en Down Town waar de markt is en de gezelligheid. Overal is er muziek en zijn er mensen op straat. Je kunt er heerlijk relaxed lopen zonder lastig te worden gevallen. Als je iets wilt kopen moet je wel afdingen want dat hoort bij het spel. Je krijgt dan leuk contact met de mensen. Ga je een restaurant in waar je spotgoedkoop heerlijk kan eten zowel vis als vlees. Het kan wel heel lang duren voor je iets op je tafel krijgt. De kip moet dan nog geslacht worden. Maar er gebeurt genoeg om je heen om je niet te vervelen.

Varkenspoten lekker vers, veel groenten en fruit en natuurlijk mooie stoffen uit Holland.

Hier is een cafetaria, voor de Blanken the place to be. Het voormalige reisburo van Zwinkelstours in town.

En hun nieuwe personenbus voor groepsvervoer.

We komen thuis in Bamenda.

We gaan met al onze koffers en zakken met ananas, aardappelen, groene kool, papayas, peentjes, brood en drinkwater naar het huis Ben en Marcelle, adres Mile 3 in Bamenda.

Mile 3 is het adres omdat dit 3 miles uit de stad is gelegen. Hun huis is tevens het Guest House en het reisbureau.

De veranda en de tuin De gemeenschappelijk kamer De gastenkamers

Dit is echt een wereldplek. Dicht bij de stad en toch heel landelijk. Het personeel doet de tuin, de keuken en de kamers. Een beetje koloniaal wel maar toch op een prettige manier. Hier heb ik een week doorgebracht en het hele reilen & zeilen mee mogen maken. Ben en

Marcelle wonen hier tussen de Kameroenezen en dat schept verplichtingen als blanken. De hele week komt Jan en alleman langs, meestal vragend om een gunst. Vanuit de veranda kijk je het groene dal in en tegen de bergtoppen van 1800 mtr hoog. Vanuit dit huis maakte ik mooie wandelingen door de omgeving en zag alles van heel dichtbij.

Men is de hele dag met eten bezig. Open air restaurant. Verse vis op het menu en heerlijk.

Op weg naar de markt of thuis De bakker aan huis Hier liet ik mijn haar knippen

De hele dag door hoor je de zangvogels, dat begint al om 5.30 uur s'morgens tot 18.30 s' avonds.

De kleine Ring Road

Zo'n 1 uur rijden uit Bamenda naar het noorden over de kleine Ring Road kom je in Belo waar het Zwinkels Tours Trekkers Camp is gelegen. Wederom een paradijsje op aarde. Van Bamenda naar Belo is de weg heel rustig en dwars door een prachtig berg landschap. Goed voor een fietsvakantie!

Bergen rond Belo Receptie Trekkers Camp De Boekaroes 2 x 2 personen

Overzicht van het gehele Camp Het paviljoen met bar, restaurant en leeshoek

Welkom in Belo Paardrijden in de omgeving Een bezoek aan de grote Chief van Belo .

Met Het Guest House en het trekkers Camp in Belo hebben Ben en Marcelle goud in hun handen. Het is een zeer authentieke omgeving met een gezonde berglucht. Een lucht vol kleurrijke zangvogels, vlinders, geuren van eten en houtvuren en een overweldigende natuur. Dit alles maakt het tot een ideale plek voor wandelaars of rustzoekers. De mensen hebben het hier echt goed op deze vruchtbare grond. Het leven is simpel en als de duisternis om 18.30 uur valt is het donker en dan ook echt donker. Electra is hier nog niet! De mensen kunnen hard werken maar ze houden ook van aangenaam treuzelen. Treuzelen is niet het juiste woord. Laat ik zeggen een ander referentiekader. Men is vindingrijk en moet het stellen met vaak primitieve middelen. Ik zag dingen gebeuren waarbij onze Arbo-wet handhavers de handen voor de ogen zouden slaan. Hier in Kameroen moet men het er mee doen.

Met dit plaatje wil ik afsluiten: Ik heb fantastische dagen gehad en wil Ben en Marcelle maar zeker ook hun gehele staf en medewerkers hiervoor hartelijk danken. Ik voelde mij gedragen door hun gastvrijheid en vriendelijkheid. Ik heb mij verwonderd en heb enorm veel plezier gehad in dit bijzondere stukje van Kameroen.

Het is maar een heel klein beetje wat ik van Kameroen gezien en beleefd heb, maar het was genoeg. Meer had ik ook niet kunnen verwerken. Het is een heerlijk land om in slow motion door heen te reizen en al je zintuigen te verwennen.

Enfin, een land om als reisbestemming aan te bevelen en Marcelle en Ben kunnen er verder alles over vertellen. Mijn vooroordelen zijn niet uitgekomen.

Dit was mijn reisverslag.

Waka fine. Paul Hendriks